

Беларускі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 37 (585)

Чацвер.

19

лістапада 1964 г.

Цана 1 кап.

Юбілей
перакладчыка

16-га лістапада Язеп Ігнатавіч Семаян, выкладчык англійскай мовы ўніверсітэта, вядомы беларускі перакладчык, справіў сваё пяцідзсяцігоддзе. Знаўца многіх еўрапейскіх моў, Язеп Семаян пазнаёміў беларускага чытача з лепшымі ўзорамі сусветнай паэзіі. Творы Байрана і Бёрнса, Шэкспіра і Гейне, Славацкага і Міцкевіча гучаць па-беларуску гэтак жа натуральна і прыгожа, як і на мове арыгінала.

Язеп Семаян з'яўляецца адным з актыўных аўтараў нашай газеты. Ён удзельнічаў у арганізацыі юбілейных матэрыялаў пра Тараса Шаўчэнка і Вільяма Шэкспіра. Гэтыя матэрыялы з цікавасцю былі сустрэты чытачамі. Спадзяемся, што такая плённая сувязь з нашай газетай будзе захоўвацца і надалей.

Рэдакцыя газеты «Беларускі ўніверсітэт» накіравала Язэпу Ігнатавічу Семаяну віншаванне з 50-годдзем і пажаданні яго моцнага здароўя, многіх гадоў жыцця, вялікага плёну ў педагагічнай і літаратурнай працы.

Язеп СЕМАЙОН

АБСТРАКТНЫЯ ЭПІГРАМЫ

ПАДГЕРАЦ

Падцягаваць шворань да траіні
Прывітань гэты крук.
А згубім — божа барані! —
І будзем як без рук.
Заведу фурман свой новы спей,
Схіснуўся крыху воз,
І ён спаднізу зарынец!
Ну, значыць, перакос!
Хоць ты страляў яму вазьмі! —
Вядзе на даўні лад.
Воз едзе ўперад з калясьмі,
Падгерац пне назад.

КРЫЛО

Крыло! і колькі ад «крыла»
Адліфавала адмыслова
І ў спадчыну нам аддала
Сваіх выслоўяў маці-мова!
Падрэзаць крылы. Пад крылом
З крылатым вырвал на вёснах
Лунаць акрыленым арлом.
І птушкам акрылець у гнёздах.
А гэта у сваё жыццё
Прывілі многія народы:
«Підранах, стафіш на крыло,
Не апускаецца ў чароды!»

Канферэнцыя абмеркавала вынікі гадавой работы

13 лістапада адбылася прафсаюзная канферэнцыя супрацоўнікаў універсітэта. З дакладам аб рабоце мясцовага камітэта ў справядачны перыяд выступіў старшыня мясцкома А. У. Царук. Мясцовы камітэт у мінулым назучальным годзе ўдасканальваў сваю работу, больш актыўна ставіў і вырашаў важныя пытанні, звязаныя з навукай, вучэбнай, выхаваўчай работай, а таксама логанні паляпшэння умоў працы і быту, арганізацыі лячэння, адлачынкі членаў прафсаюза і іх дзяцей. Мясцкому прыходзілася займацца і разглядаць асабістых спраў асобных супрацоўнікаў.

Наш універсітэт рыхтуе высокакваліфікаваных спецыялістаў шырокага профілю па грамадскіх, прыродазнаўчых навук. Разам з тым ён прызваны вырашаць і ў пэўнай меры вырашае некаторыя навуковыя праблемы, садзейнічае тэхнічнаму прагрэсу ў рэспубліцы.

За апошнія гады ва ўніверсітэце ўзмацніліся сувязі з вытворчасцю, узбагаціліся змест і арганізацыйныя формы навуковай работы, па новаму чытаюцца некаторыя вучэбныя курсы, будуцца лабараторныя і практычныя заняткі, у вучэбных планах з'явіліся новыя дысцыпліны, якія адлюстроўваюць сучасныя дасягненні навукі і тэхнікі. Рэзка змяніўся і склад студэнтаў.

Рэктарат, дэканаты, кафедры плануецца сваю работу ў напрамку павышэння якасці лекцый, практычных і семінарскіх заняткаў, узмацнення кантролю за ходам навучальнага працэсу, паляпшэння кіраўніцтва самастойнай работай студэнтаў.

*

Цэнтральны лекторый універсітэта

Неабходнасць стварэння лекторыя ў БДУ даўно наспела.

Зусім ясна, што ўніверсітэт павінен стаць цэнтрам лекцыйнай прапаганды на самым высокім навуковым і ідэйна-тэарэтычным узроўні. Тое, што ў гэтым сэнсе робіцца на асобных факультэтах, — палітыў, бо лекцыі, што чытаюцца на факультэтах, маюць спецыяльны і параўнаўча вузкі характар. Задача лекторыя БДУ (назваём яго, скажам, цэнтральным) — выклікаць цікавасць у студэнтаў розных спецыяльнасцей і моладзі, якая займаецца самаадукацыяй, да прынцыповых актуальных праблем сучаснай навуковай думкі, літаратуры і мастацтва, паказаць грандыёзныя перспектывы найноўшых дасягненняў навукі для чалавецтва.

Тэматыка публічных лекцый павінна ахопліваць актуальныя праблемы розных галін ведаў — фізікі, матэматыкі, хіміі, біялогіі, геалогіі, географіі, гісторыі, філасофіі, эканомікі, літаратуры, мастацтва.

Прыцягваць да выступленняў у лекторыі БДУ неабходна вядучых саветскіх вучоных, буйнейшых спецыялістаў у той ці іншай галіне навукі, культуры і мастацтва, каб слухач атрымаў інфармацыю аб асобнай навуковай праблеме ў першых рук — з вуснаў тых вучоных, якія гэтую праблему вырашаюць.

Да прыкладу, можна арганіза-

ваць лекцыі акадэміка АН СССР Л. А. Арцымовіча «Аб кіруемым тэрмаядзерным сінтэзе», акадэміка Я. Б. Зельдовіча «Аб нараджэнні і эвалюцыі галактык і зорак», прафесара Б. Г. Кузняцова «Светалогія Эйнштэйна і тэорыя адноснасці», акадэміка І. П. Герасімава «Географія і будаўніцтва камунізма», выступленне Іраклія Андронікава і многіх другіх.

Ці ёсць у нас магчымасць для арганізацыі такога лекторыя? Так. Па-першае, маецца матэрыяльная база — добрая актавая зала, якая, дарэчы, пакуль што выкарыстоўваецца далёка яшчэ не поўнасьцю. Па-другое, цікаўная і ўдзячная аўдыторыя — студэнты нашага ўніверсітэта і іншых навуковых устаноў. Па-трэцяе, Мінск пярэ стаў такім цудоўным горадам, куды ахвотна прыязджаюць вядомыя дзеячы навукі і культуры Масквы, Ленінграда і іншых гарадоў. Па-чацвёртае, у арганізацыі лекторыя БДУ заікаўлены рэспубліканскае праўленне і гарадская арганізацыя таварыства «Веды», якія будуць аказваць вялікае садзейнічанне ў запрашэнні вядомых вучоных Саветаў Саюза.

Вось чаму рашэнне партыйнага камітэта ўніверсітэта ад 12 лістапада аб арганізацыі лекторыя па пытаннях навукі, культуры і мастацтва з'яўляецца свесчасовым і важным. Рашэннем парткома зацверджан савет лекторыя (праф.

В. Р. Заўрыеў, праф. М. Р. Ларчанка, дац. М. Я. Рэзнікаў), якому даручана скласці план работы лекторыя і забяспечыць высокі ідэйна-тэарэтычны і арганізацыйны ўзровень яго дзейнасці.

Практычна лекторый пачне сваю работу першай публічнай лекцыяй члена-карэспандэнта АМН СССР прафесара Б. В. Орнева «Кібернетыка на службе сучаснай біялогіі і медыцыны». Гэта лекцыя адбудзецца 24 або 26 лістапада а 18 гадзіне ў актавай зале галоўнага корпуса. Аб кожнай лекцыі, у тым ліку і першай, будуць свесчасова паведамляць афішы.

Акрамя таго, з 24 па 30 лістапада ў аўдыторыі № 58 біякорпуса будуць арганізаваны лекцыі прафесара В. П. Дземіхава «Перадсмак жыццява важных органаў» і члена-карэспандэнта АМН СССР А. І. Аруцёнава «Дасягненні ў галіне нейрахірургіі».

У першай палове снежня мяркуецца правесці цыкл лекцый па пытаннях гісторыі («Новае ў даследаваннях саветскіх гісторыкаў») і нацыянальна-вызваленчага руху. Пасля канчатковага ўдакладнення план работы лекторыя будзе вывешан, а таксама апублікаван у газеце «Беларускі ўніверсітэт».

Дацэнт М. Я. РЭЗНІКАЎ, старшыня бюро пярэчнай арганізацыі таварыства «Веды».

Новы састаў партыйнага камітэта універсітэта

- Бураўскі А. Я. — сакратар партыйнага камітэта;
- Ігнаценка І. М. — намеснік сакратара парткома па арганізацыйнай рабоце;
- Янчанка С. Я. — намеснік сакратара парткома па ідэалагічнай рабоце;
- Галаўко А. А. — намеснік сакратара парткома, старшыня групы садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю;
- Піпчанка М. М. — адказны за культурна-масавую работу;
- Цікавы В. Ф. — адказны за вучэбную работу;
- Спісак Р. А. — адказны за абаронную і спартыўную работу;
- Валадзько Л. В. — адказны за навукова-даследчую работу;
- Палілаў А. І. — адказны за шэфскую работу;
- Лысенка С. А. — адказная за падпіску на перыядычныя выданні, радыёвяшчанне і наглядна-агітацыю;
- Славіанчык П. П. — адказны за работу насценнага і шматтыражнага друку ўніверсітэта;
- Гусеў Ю. А. — адказны за работу сярод студэнтаў-іншаземцаў;
- Заўрыеў В. Р. — адказны за партыйную асвету і лекцыйную прапаганду;
- Умрайка С. А. — адказны за работу з маладымі камуністамі;
- Рылюк Г. Я. — адказны за работу цароднай дружны ўніверсітэта;
- Варанковіч Ф. І. — адказны за работу грамадскіх арганізацый ўніверсітэта;
- Сеўчанка А. Н. — член парткома.

Новы састаў мясцовага камітэта універсітэта

- Царук А. У. — старшыня мясцовага камітэта, старшыня камісіі сацыяльнага страхавання;
- Шыбаева А. В. — намеснік старшыні мясцкома па арганізацыйнай рабоце;
- Юхо І. А. — намеснік старшыні мясцкома па вытворчай рабоце, старшыня вытворчай камісіі;
- Козел П. Т., Ракіцкі П. Ф., Філоўская Л. І. — члены вытворчай камісіі;
- Басякоў А. Н. — старшыня жыллёва-бытавой камісіі;
- Драко С. Ф., Стацко У. У. — члены жыллёва-бытавой камісіі;
- Тышкевіч Р. І. — старшыня культурна-масавай камісіі;
- Барысенка А. М. — член культурна-масавай камісіі;
- Хрэнаў В. С. — старшыня спартыўна-масавай камісіі;
- Кемброўскі Г. С. — старшыня камісіі аховы працы і тэхнікі бяспекі;
- Занкевіч М. К. — член камісіі аховы працы і тэхнікі бяспекі;
- Мельцэр Б. А. — член камісіі сацыяльнага страхавання;
- Мельнікаў У. А. — старшыня камісіі па пенсійных пытаннях;
- Луцфрыеў Я. М. — член камісіі па працоўных спрачках.

НА РАБОТУ!

Гэтымі днямі прайшло размеркаванне на работу маладых спецыялістаў — выпускнікоў фізічнага, матэматычнага, хімічнага, біялагічнага і іншых факультэтаў універсітэта. Маладыя спецыялісты будуць працаваць пасля заканчэння ўніверсітэта ў розных галінах навукі, культуры і гаспадаркі нашай рэспублікі.

Майстэрства лектара. У чым яно?

Ва ўніверсітэце другі год працуе школа маладога лектара. У ёй займаюцца добраахвотнікі некаторых факультэтаў, якія хочуць дапоўніць сваю спецыяльную адукацыю навывамі і майстэрствам лектара. Натуральна, што заняткі ў школе маладога лектара зусім павінны каніраваць звычайнага адукацыйнага лектара, як нам думаецца, трэба не голькі тэарэтычна фармуляваць звычайныя прыпыпы ўспрымальнасці матэрыялу ў самых розных аўдыторыях, але і вучыць гэтаму практычна. Разам з тым практычна заняткі ў школе маладога лектара ніякім чынам не павінны быць падобнымі на семінарскія заняткі. Яны павінны насіць характар творчага разбору ўрокаў

майстэрства і майстэрства не лабараторнага, не камернага, а прайшоўшага выпрабаванне, проба «на публіку», у якім чытае верагодных абставінах.

Як жа арганізаваць гэта практычна? Думаецца, што менавіта ва ўніверсітэце з яго разнастайнасцю ў спецыялізацыях студэнтаў арганізаваць гэта можна і трэба такім чынам, каб студэнты-гуманітары выступалі як лектары перад студэнтамі прыродазнаўчых факультэтаў і наадварот.

Скора нашы маладыя лектары пойдучы ў народ і там, менавіта там іх «праба агнём». Мы разумеем, што выступаць у студэнцкай аўдыторыі — зусім не самае цяжкае і для падрыхтаванага на спецыяльнасці лектара, і для маладога чалавека, які яшчэ не мае вялікага вопыту. Аднак па-

чаць можна і трэба з гэтага. Маладому лектару павінна быць дадзена права арыгінальнай набытовы матэрыялу, пачынаючы з назвы і канчаючы дзіраўкай яго. Яго таварышы павінны разбіраць, аналізаваць не тэкст (што носіць фармальны, кантрольны характар), а запіс самой лекцыі ў аўдыторыі ў тым яе жывым выглядзе, як яна была прачытана, як слухалася, якія пытанні і якую рэакцыю выклікала.

Калі мы арганізуем падрыхтоўку маладых лектараў такім чынам, то гэта будзе найбольш цікава і плённа. Менавіта студэнты-прыродазнаўцы падрыхтаваны па сутнасці расказаць гуманітарным пра сучасныя погляды на тэлепатыю, напрыклад, або пра атэістычнае значэнне поспехаў кібернетыкі. Лектары па грамадскіх пытаннях могуць прапанаваць і распрацаваць такія павароты маральна-этычных тэм, як «Ці ад бога маральнасць?», «Што такое пакуты: дабрачыннасць або няшчасце?», «Майстэрства быць чытачом — у чым яно?» або «Кяханне — муза і каханне — служанка».

Менавіта па-за сваёй факультэцкай аўдыторыі толькі і могуць хімікі і літаратары, географы і юристы паспрабаваць свае сілы ў папулярызацыі навук, якой аддалі столькі майстэрства, прыкласці столькі намаганняў такія карыфеі, як К. Ціміразеў і А. Луначарскі, С. Вавілаў і А. Обручэў. Майстэрства папулярызацыі павінна быць навуковым у сваёй аснове і майстэрскім у практычнай частцы.

Д. ФАКТАРОВІЧ.

СТАЛІЦА ВАЧЫМА ГІСТОРЫКАЎ

у Маскву! Усе мы былі рады і некалькі дзён да ад'езду жылі гэтай падзеяй. Думка пабываць у сталіцы нарадзілася ў нас яшчэ летась, але з-за неарганізаванасці некаторых таварышаў задуму мы не змаглі ажыццявіць. Сёлета падрыхтоўкай заняўся наш «трыумвірат»: Новікаў, Баранковіч і Мярцішчаў...

І вось мы ў сталіцы. Масква сустрэла нас святочным убраннем: яна рыхтавалася да святкавання 47-й гадавіны Вялікага Кастрычніка. Праўда, туман крыху хаваў гэтую прыгажосць.

Кожны, хто прыязджае ў Маскву, імкнецца ў першую чаргу прыйсці на Красную плошчу, да Маўзалея, каб пакланіцца вялікаму Ільічу. Бясконцыя патокі людзей ідуць сюды, каб сустрэцца з дарагім Ільічам. Мы таксама прыйшлі на Красную плошчу, бо кожнаму з нас дарагі Ленін, ён жыве ў нашых сэрцах, ён бессмяротны.

Для гісторыка любая паездка мае яшчэ і прафесіянальную цікакасць. Вельмі вялікае значэнне мела для нас наведванне Трацякоўскай галерэі. Мы убачылі ў натуре шэдэўры рускага і савецкага выяўленчага мастацтва, за-

хапляліся цудоўнымі палотнамі Іванова, Шышкіна, Васняцова, Сурыкава і іншых. І мы вельмі ганарымся, што гэтыя творы стварылі нашы рускія людзі.

Незабытае ўражанне пакінула ў нас наведванне Астанкінскага палаца-музея, які быў пабудаваны прыгоннымі пад кіраўніцтвам архітэктара П. І. Аргунова ў 1792—1797 гг. Увесь архітэктурны ансамбль (памяшканні карціннай галерэі, тэатра, канцэртнай залы, кабінет Аляксандра II і інш.) гавораць пра вельмі высокае майстэрства прыгонных. Прыгарае ўвагу не толькі сама аздоба палаца, абстаноўка пакояў, выстаўка партрэтаў работы прыгонных мастакоў XVIII—першай трэці XIX стагоддзяў, але і сам тэатр на 250 месцаў, які абслугоўвалі прыгонныя актёры. Гэты тэатр, які належаў графу Шарамецеву, меў вялікую славу. Ён канкрэтна раваў нават з Вялікім тэатрам. У 1801 годзе тэатральная трупа была распушчана.

Увесь палац належаў графу Шарамецеву, які меў тры тысячы прыгонных. Балюча было глядзець на стэіды, якія расказвалі пра жорсткія расправы з непазаслухнянымі сялянамі. Перад намі паў-

ставала старая прыгонная Расія з усімі змрочнымі бакамі яе жыцця.

Мы былі вельмі ўражаны наведваннем панарамы Барадзінскай бітвы 1812 года. «Здорава! Цудоўна! Захапляюча!», — такую ацэнку далі ёй мае аднакурснікі. Аўтар панарамы — мастак Ф. А. Рубо (1910—1912 гг.). Рэстаўраваў яе ў 1949—1962 гг. савецкія мастакі на чале з Івановым-Чуранавым. На цыліндрычным палатне вышыняй у 13 метраў і даўжынёй па крузе 115 метраў мастак здолеў паказаць нашадкам 15-гадзінны бой на Барадзінскім полі. Глядзіш, і здаецца, што ты сам з'яўляешся ўдзельнікам гэтай гістарычнай падзеі.

Цяжка перадаць усё тое, што мы пабачылі ў Маскве. Гэта была цудоўная паездка! На аўсёды ў нашай памяці застаецца Масква, яе Красная плошча, шумны вуліцы, гістарычныя месцы сталіцы. Знаёмства з Масквой дапамагае нам, будучым гісторыкам, яшчэ больш глыбока вывучыць гістарычнае мінулае нашай Радзімы і перадаць гэтыя веды нашым будучым вучням.

Аляксандр ТУРКО,
студэнт 4-га курса гістфака.

Б. Я. БАБІЦКІ

У поўным росквіце разумовых сіл, але зламаны цяжкай хваробай, на 56-м годзе жыцця — памёр кандыдат юрыдычных навук, дацент кафедры тэорыі і гісторыі дзяржавы і права БДУ імя У. І. Леніна, камуніст Барыс Яўсеевіч Бабіцкі.

Калектыў юрыдычнага факультэта страціў сур'ёзнага вучонага, цудоўнага педагога і выхавальца моладзі, бліскучага лектара, вялікага сябра студэнцтва, якое адказвала яму глыбокай навагай і любоўю.

Усё яго жыццё было звязана з Беларускай дзяржаўнай універсітэтам і былым Мінскім юрыдычным інстытутам. Васемнаццацігадовым юнаком, камсамольцам карчагінскага пакалення з вельзарнай прагай да ведаў, імкненнем усебакова вывучаць свет і з палкім жаданнем удзельнічаць у пераўтварэнні свету, з глыбокай верай у ідэі народа і камуністычнай партыі Б. Я. Бабіцкі прыехаў у Мінск і паступіў вучыцца на факультэт савецкага права БДУ. Закончыўшы яго выдатна, ён застаўся ва ўніверсітэце на педагогічнай рабоце і да апошніх дзён свайго жыцця, на працягу больш за 30 гадоў, аддаваў усе свае сілы і энэргію навучы, грамадскай дзейнасці па падрыхтоўцы кваліфікаваных юрыстаў.

Круг яго навуковых інтарэсаў быў вельмі шырокі. Б. Я. Бабіцкі апублікаваў некалькі работ па гісторыі палітычнай думкі і дзяржаўна-прававай навукі Расіі, аб грамадска-палітычным ладзе і праве ў перыяд стварэння рускай цэнтралізаванай дзяржавы. Адначасова ён аддаў шмат працы сучасным праблемам дзяржавы і права СССР і БССР. Б. Я. Бабіцкім напісаны работы па гісторыі развіцця беларускай дзяржаўнас-

ці, арганізацыі Саўнаргаса, аб сацыялістычнай законнасці.

Разам з тым Б. Я. Бабіцкі вёў вялікую грамадскую работу, асабліва на палітычнаму выхаванню студэнцтва. У апошні год жыцця Б. Я. Бабіцкі быў намеснікам сакратара партбіюра юрыдычнага факультэта.

З першых дзён Вялікай Айчыннай вайны Б. Я. Бабіцкі пайшоў вучыцца на факультэт савецкага права БДУ. Закончыўшы яго выдатна, ён застаўся ва ўніверсітэце на педагогічнай рабоце і да апошніх дзён свайго жыцця, на працягу больш за 30 гадоў, аддаваў усе свае сілы і энэргію навучы, грамадскай дзейнасці па падрыхтоўцы кваліфікаваных юрыстаў.

Круг яго навуковых інтарэсаў быў вельмі шырокі. Б. Я. Бабіцкі апублікаваў некалькі работ па гісторыі палітычнай думкі і дзяржаўна-прававай навукі Расіі, аб грамадска-палітычным ладзе і праве ў перыяд стварэння рускай цэнтралізаванай дзяржавы. Адначасова ён аддаў шмат працы сучасным праблемам дзяржавы і права СССР і БССР. Б. Я. Бабіцкім напісаны работы па гісторыі развіцця беларускай дзяржаўнас-

ГРУПА ТАВАРЫШАУ.

Часам выкладчык просіць сакратара перанесці яго лекцыю па той ці іншай прычыне. Сакратар ідзе яму насустрач і плануе на гэты час іншую лекцыю. Відаць, з-за таго, што другога выкладчыка не папярэдзілі, не адбылося некалькіх лекцый. А калі паспелі б папярэдзіць, то і выкладчыку неабходнае час, каб падрыхтавацца да лекцыі. І чаму два дзесяткі чалавек павінны губляць дзве гадзіны толькі з-за таго, што выкладчыку, як кажуць,

хату няма на каго пакінуць? Студэнты не чакаюць, і зрываецца часам пазат наступная лекцыя. Ды і як можна патрабаваць наведвання ад студэнтаў, не гарантуючы, што іх час не будзе губляцца?..

Мы ўсе вельмі выйгралі б ад таго, калі б расклад заняткаў складался ў пачатку семестра з улікам усіх дэталяў і пасля зацвярджэння станаўліся законам. І выпадковыя дэталі не павінны ўплываць на навукальны працэс.

І. ФІЦНЕР,
студэнт 3-га курса вяс. адд.
журналістыкі.

Фінішавалі на-майстэрску

Закончыўся буйнейшы ў гісторыі шашачнага спорту ўніверсітэцкага турнір з нормай майстра спорту па рускіх шашках. Першае месца заняў майстар спорту Ю. Файнберг, які ўпэўнена правёў спаборніцтва і набраў 11 ачкоў з 15 магчымых. 2—4 месцы падзялілі з 9,5 ачка майстар спорту А. Пякхін, а таксама ўніверсітэцкія шашысты Я. Кухарчук і Г. Драбуньвіч, якія атрымалі права на прысваенне звання майстра спорту. Пераможцам уручаны прызы. Яшчэ адзін студэнт ўніверсітэта—Ю. Струк набраў роўна палавіну магчымых ачкоў—7,5 (13 нічыіх, 1 перамога і 1 паражэнне) і атрымаў спецыяльны прыз «за міралюбнасць».

Рэдактар П. СІЛІВАНЧЫК.

Адрас рэдакцыі:

г. Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Беларускага ўніверсітэта.
АТ 02501. Тыр. 2000. Зак. 4097.

Што можа зрабіць сакратар?

Калі журналістаў-вячэрнікаў у верасні праводзілі з гумкорпуса на вучобу ў галоўны корпус, яны былі вельмі задаволены. Сучасны будынак, выдатны аўдыторый з лямпамі даёнага святла, бібліятэка з чытальнымі заламі і ўсё астатняе, да чаго зусім не абыхавыя студэнты і што адпавядае слову «універсітэт» болей, чым стары гуманітарны корпус. Аднак вучоба ў новым корпусе пайшла значна горш, чым у старым.

Расклад заняткаў часта мяняецца. Прыходзіш на заняткі з аднымі сшыткамі, а, аказваецца, патрэбны іншыя; у аўдыторыі, намечанай у раскладзе, займацца немагчыма, прыходзіцца шукаць другую, потым сустракаць выкладчыка (а то не знойдзе свайх), папярэдзіць аб'яві астанніх студэнтаў.

Вось, напрыклад, як праходзілі заняткі на нашым трэцім курсе ў адну з пятніц. Маленькая 610-я аўдыторыя яўна не падыходзіць для групы ў 26 чалавек. У ёй некалькі сталаў і 12 крэслаў. З двух лямпаў даёнага святла адна не гарыць, а другая гудзіць. Паспрабавалі займацца, размясціўшыся за сталамі, на падвакоўніку і ля дзвярэй, за спіной у выкладчыка. Але не вытрымалі і на перапынку звярнуліся да сакратара:

— У нас у групе 26 чалавек, а вы далі аўдыторыю толькі на 12.

— Дык то па спісу 26, а прыйдзе на заняткі, я ўпэўнена, не больш як пятнаццаць.

Гэта, бадай што, праўда. Часта прапускаюць студэнты заняткі, але яшчэ горш, калі гэтыя пронускі нават плачуць афіцыйна.

Усё ж сакратар названіла дыспетчару і пакіравала ў 353-ю. Ды ўваходу стаяла дыспетчар і пералічвала студэнтаў.

— Для чаго вы лічыце?

— Пагляджу, колькі вас будзе. Было дастаткова, але усё ж дыспетчар пайшла злосная. Праз гадзіну прыйшлі людзі і казалі: «Гэта наша законная аўдыторыя». Прышлося адступіць. Выкладчык паглядзеў на нашы разгубленыя твары і сказаў: «Ідзіце ў кіно».

У наступную пятніцу аўдыторыю шукалі мы самі. Пачакалі, пакуль пачнуцца заняткі, і пабеглі па калідоры. адчыняючы ўсе дзверы і зазіраючы ў пакоі: адны на замку, другія занятыя, але і свабодныя былі: 407, 418, 430.

Не толькі наш, але і большасць іншых курсаў не маюць замацаванай за імі аўдыторыі і амаль кожны раз мяняюць месца заняткаў. Гэта не так /жо і бяскрыўдзіла: зрываюцца лекцыі, у студэнцтва выпрацоўваецца абыхакасць да вучобы. Ды і адміністрацыя павінна быць зацікаўленай у тым, каб тая ці іншая група займалася ў пастаяннай аўдыторыі...

Фота М. Красуцкага.

Даніла Шыла разбірае пошту

З інтэрната па Паркавай я атрымаў два лісты. Вось адзін з іх:

«Захацелася нам, жыхарам 150-га пакою, мець уласную разетку... А чаму б і не? Ва ўсіх пакоях ёсць, толькі ў нас яшчэ ўлетку нехта вырваў яе з мясам. Купілі за ўласныя грошы рэч і радасна напісалі ў журнале загазаў электрыку: «Ірсісім зрабіць у нашым пакоі разетку».

Ну, чакаем. Дзень, другі, трэці. Не прыйшоў электрык і на пяты.

— А-а-а! — здагадаліся мы. — Трэба напісаць, што разетка ў нас ёсць. Толькі паставіць яе трэба... Вось, аказваецца, чаму не ідзе ён. Шкада яму сваёй.

Так і напісалі: «Дарагі таварыш! Не турбуйцеся, усё ў нас ёсць. Толькі зрабіце».

Зноў чакаем. Дзень, другі, трэці. Не прыйшоў і на пяты. Убачылі мы яго неяк на калідоры, узрадаваліся. Так вось і так. У чым справа?

— А! Дык гэта вы ўсё пішце ў журнале? — агледзеўшы нас з ног да галавы, весела прагудзеў электрык.

— Мы, — хлопцам стала сорамна за надакулінасць.

— Ну-ну, ідзіце. Зараз прыду, зробім!

Дзень чакаем, другі, трэці. І на пяты няма. Раззлаваліся.

«Колькі яшчэ вы будзеце карміць нас аб'яцанкамі? Калі зробіце разетку?» — напісалі мы ў журнале.

А ў адказ ні гу-гу. Гаварылі каменданту, сустракалі яшчэ некалькі

разоў электрыка. Але... Што нам рабіць, дарагі Даніла Шыла?».

Эх, молада-зелена! Вам, хлопцы, трэба было б напісаць вось прыкладна як: «Дарагі таварыш. У нас ёсць усё, у тым ліку і паўлітэрка. Прыходзь. Паставіш — паставім! Не пашкадуеш. Не прыйдзеш — напішам... у другі журнал».

А вось другі ліст:

«У нас, на Паркавай, прыбіранне пакоюў складаецца з трох этапаў:

1. Прыбіранне языком. Студэнты гавораць каменданту, што ў іх няма мяцёлак і ашч. Камендант адказвае, што ў яго таксама няма, але ён нікому не скардзіцца. Тое раіў бы і студэнтам.

2. Шуканне мяцёлак па паверхх. Часта дарэмнае.

3. Запіс у чаргу да шчаслівага (ці няшчаснага — хто ведае!) уладальніка зброі працы. Соты па спісу — яшчэ добра.

4-га этапу не бывае. Або чарга падыходзіць за поўнач, або з інтэрната высляюць за дрэнны парадак у пакоі.

Даніла Шыла. дапамажы. Дзе выйсце?».

Я на гэтае пытанне адказаць не магу. Перадаю яго прарэктару па адмгаспчастцы А. В. Кірсанаву. Мне таксама хацелася б пачуць адказ.

Даніла ШЫЛА.

АВАРЫЯ. Фотаэцюд В. Луцэні.